

VI SIER NEI TIL RASERING AV ØSTMARKAS HJERTE

Østmarka – Norges viktigste skog

Det er liten tvil om at Østmarka er en av Norges viktigste skogsområder. Ingen andre steder i Norge bor folk så tett og høyt som på østkanten i Oslo og videre inn mot Lørenskog. De færreste har hager og store tumleplasser i sitt nærområde. Men vi har noe som ingen andre storbyer har. Som skiller oss fra alle andre byer og som gjør livet godt å leve: Vi har Østmarka. Vi har nærområdene våre med idrettsanlegg, veier og infrastruktur.

Og viktigst av alt: vi har ekte skog, naturskog, sammenhengende områder uten inngrep. Slik skog som det nesten ikke er noe igjen av. Skogen du kan nå på en liten dagsmarsj, om du legger ut med sekk og sovepose fra drabantbyene. Skogen der vi som by-barn kan oppleve villmarken i tiurleiken og elgens rike. Skogen hvor vi løper langtur med skigruppa vår på Østmarkas fineste blåstier og går vårtur på ski over vann og høydedrag. Vi har Skråbakkhølet, hvor du kan ta rennafart på skia dine og kjøre fra den ene toppen til den andre helt uten å ta et eneste stavtak – begge veier- om du øver da. Hvem har ikke kjørt Skråbakkhølet flere ganger per tur i oppveksten? Vi har skogen hvor foreldrene våre har vist oss sine skatter, sine hemmeligplasser. Vi har El-Paso- inngangen til selve eventyrskogen. Skogen som kjennes stor og stille, midt i alt det travle. Hvor du kan hente deg inn og ta ned skuldrene. Alt dette har vi. Det ligger der for alle, høy og lav, rik og fattig. Slik det har ligget der for våre foreldre og besteforeldre. Vi har tatt det for gitt. Det er slik det skal være, for dette er jo Østmarka, beskyttet av markaloven.

Nå er det visst slutt

Ja, slik har vi tenkt, helt til nå. For nå rammer katastrofen Østmarka. De vil bygge vei, midt inn i Østmarkas hjerte, midt inn i de siste inngrepsfrie områdene. For å hugge skogen. De skal fylle igjen Skråbakkhølet, de skal ødelegge den fineste Blåstien i Østmarka – ja den over Svarvestolbrenna- med alle utsiktspunktene. De skal gruslegge Østmarkas fineste skiløyper, løypene over vakre høyder og myrer. Nesten fire kilometer vei skal de bygge, for veitettheten er ikke høy nok i Østmarka! Det er fortsatt noen få inngrepsfrie biter igjen! Så de vil bygge parkeringsplasser og møteplasser. Var det 10 eller 15? Digre parkeringsplasser og masseuttak, der det nå er villmark. Det høres tilforlatelig ut. Men betyr ikke det at de tar med seg dynamitt, sprenger i filler det som til nå har vært intakt natur, koller og skrenter, og bruker de sørgelige restene til å lage vei? Mere sprengning skal også til. For de vil ha pukkverk. Riktignok et pukkverk som tar hensyn til friluftslivet. Smak på det. Et pukkverk i hjertet av Østmarka. På friluftslivets premisser. Alle som har hørt og sett et pukkverk, må vite hvor hult det lyder.

Til Myndighetene vil vi si dette

Dette skjer på deres vakt. Det er dere som bestemmer. Det er deres ansvar å veie interesser opp mot hverandre. Og ikke prøv dere engang. "Ja, takk begge deler" finnes bare i festtaler og på papir. Det finnes ikke noe slikt som skånsom utbygging av et veiløst område i Østmarka, hvor opplevelsesverdier og naturverdier samtidig bevares. Om veien bygges forsvinner den vakre blåstien og Østmarkas fineste skiløyper vil være borte for alltid. Det samme vil tiurleiken som ligger klint inni den planlagt veien. Et intakt økosystem vil være borte for alltid. Så dere må velge. Og dere må stå for valget. Ikke snike dere unna med tomme ord som sminker resultatet.

Hva teller mest? Skogeiernes behov for vei, masseuttak og effektiv tømmerdrift? Eller at vi som bor i landets tettest befolkede område får beholde Østmarka som en av de siste skogene hvor du fortsatt

kan oppleve ekte natur som ikke er oppstykket av store inngrep. Skal vi være siste generasjon som får oppleve Østmarka-magien? Skal vi være generasjonen som må starte fortellingen med "det var en gang en skog?" Det er deres ansvar å treffe den beslutningen.

Og forresten: Vi står i en naturkrise som er like alvorlig som klimakrisen. Det vet alle. Alle er enige om at det er behov for å verne skog. At intakte og sammenhengende økosystemer er helt avgjørende for kloden vår. Derfor bør valget være enkelt. De siste veiløse områdene i Østmarka må vernes i sin helhet. Det er ikke nok å verne litt, så lenge resten går tapt. Det blir rett og slett for lite. For dårlig. Bygges veien, er store deler av Østmarka, slik vi kjenner den, tapt. Av hensyn til kloden, av hensyn til naturens egenverdi og av hensyn til befolkningen i Norges tettest befolkede område, må de store grepene tas. Grepene som hjelper og som innebærer at Østmarka bevares for kommende slekter. Da må interessene veies mot hverandre, for vi kan ikke få begge deler. Dere har virkemidlene, spørsmålet er om dere har motet. Det må skje på deres vakt. Etterpå er det for sent. Det er hjertet av Østmarka som står på spill.

Til skogeierne vil vi si dette:

Ingen har bygget flere veier, tatt ut mere tømmer, fragmentert og sprenget seg gjennom mere Østmarka-skog enn dere. Er dere helt sikre på at dere vil stå igjen som generasjonen som tok alt? Som åt, drakk og forbrukte så mye at det ikke var noe igjen til dem som kommer bak. Som omdannet hjerte av Østmarka til masseuttak og pukkverk.

Vi er generasjonen som må leve med overforbruket. Som mister muligheten til å føre villmarkseventyret i Østmarka videre til våre barn.

Vi skal love dere to ting. Dere skal få rødme i skam. For vi skal se dere i øynene når dere kommer med gravemaskiner, dynamittkubber og SUVer. Og vi skal lage en stor, diger, flott lenkegjeng. Som det skal gå gjetord om i flere generasjoner. For vi skal se barna våre i øynene og si "vi gjorde alt vi kunne". Vi forsøkte å redde Østmarka.

Vi har et forslag til dere, som i stedet for naturskam vil gi dere ære, og en plass i historien: Tilby området til frivillig vern. Dere vil huskes og takkes av fremtidige generasjoner.

Navn og alder

Eline Lund Westgaard, 24
Einar Lund Westgaard, 22
Hanna Solberg Aarstad, 22
Karen Riege, 23
Ingvild Tveita, 23
Katarina Sørhøy, 23
Ingvild Engh Pollestad, 23
Mari Kummernes, 23
Hannah Syverud Steine, 23
Stine Heimdahl, 24
Svein Klakegg, 24

Ane Klakegg, 26
Dina Manseth Felle, 19
Nora Olafsen, 22
Hedda Ringnes, 23
Ingeborg Buer Søndena, 23
Hanna Grimstad Sørhøy, 21
Hanna Undlien, 21
Gangeya Balarajah, 24
Marie Harstveit, 22
Amund Riege, 22
Lars Sørensen, 24
Iver Tildheim Andersen, 22
Sigrun Raastad, 20
Sille Hustvedt, 20
Jens Høie, 20
Tørres Lutnæs, 19
Bendik Håland Pedersen, 21
Helene Eggen, 19
Christine Arnkværn
Emil Hoven, 21
Henrik Webjørnsen, 21
Erik Hilleren, 22
Jesper Røn, 19
Vegard Dybvand, 20
Kristin Gilboe, 24
Brage Bergan, 20
Jacob Olsen, 21